

som have haft Ordet, og anbefale Vædringsfor-
forslagene og derefter Lovforslaget's Ved-
tagelse her i Tinget.

Da ingen yderligere ønskede at udtale
sig, sluttedes Forhandlingen.

Vædringsforslag under Nr. 1 til § 1
af Udvalget (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning

Vædringsforslag under Nr. 2 af samme
til samme Paragraf (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 3 til § 3
af samme (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslagene under Nr. 4 og 5
til § 4 af samme (se ovenfor)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Formanden (Clausen): Lovfor-
slaget vil nu blive tilstillet Landstingets
Formand.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:
Tredje Behandling af Forslag
til Lov om Forandring i Lov om
Rentefoden m. v. af 6te April 1855.

(Anden Behandling, findes i Tidenden
Sp. 3090 ff.).

Der var til denne Behandling stillet
følgende Vædringsforslag.

Af Udvalgets Formand (Berntsen) og
Ordfører (Slot):

Til § 1.

1) Efter Paragraffens Slutning tilføjes
et nyt Stykke, saaledes lydende:

„Af Udlæg, for hvilke der er betinget
Sikkerhed i faste Ejendomme, og som ere
stiftede, forinden denne Lov er traadt i Kraft,
kan der vedblivende uden dertil erhvervet
Bevilling spares 4 pCt. aarlig Rente.“

Af Alberti, S. Hansen, Kr. Jensen
(Hjørring N. 2. K.), P. Sørensen og
Nøhr:

Til § 2.

2) Som nyt Punktum tilføjes Para-
graften:

„De kunne dog ikke benyttes, for saa
vidt angaar de i Lov af 19de Marts 1869
omhandlede under offentlig Bestyrelse eller
offentligt Tilsyn staaende Midler.“

De stillede Vædringsforslag, de Para-
graffer, hvortil de vare stillede og Lovfor-
slaget som Helhed sattes under Forhandling.

Ordføreren (Slot): I Anledning
af de gentagne Udtalelser fra den ærede
Indenrigsministers Side om, at Forslagets
Redaktion ikke var klar nok, at det kunde
misforstaaes saaledes, som om Loven havde
tilbagevirkende Kraft, hvad der selvfølgelig
ikke har været Meningen, og hvad der ogsaa
vilde være i Strid med de tidligere Rente-
love, der alle ere gaaede ud fra den Grund-
sætning, at vederhævede Rettigheder respek-
teres, som Ordføreren for Forslagsstillerne
udtalte ved 1ste Behandling, have Udvalgets
Formand og Ordfører stillet et Vædrings-
forslag, der udelukker Tvivl om dette Spørgs-
maal, og som jeg skal tillade mig at anbefale
det høje Ting til Vedtagelse. Et Mindretal
har paa ny stillet sit Forslag fra 2den Behand-
ling op til 3dje Behandling. Jeg skal kun
derom udtale, at de samme Anstuelser, som
vedrørende denne Sag bleve gjorte gældende
ved 2den Behandling, ogsaa maa gælde nu.
Det forekommer mig, at dette Vædrings-
forslag ikke hører hjemme paa dette Forslag,
der kun er en Revision af Loven af 1855,
og jeg frygter for, at det kun er opstillet
for og vil føre til at lægge Loven Hindrin-
ger i Vejen, da det indeholder et helt nyt
Princip, som Folketinget aldrig har villet
gaa ind paa tidligere, ja, jeg kan tilføje,
som endog paa Venstre i Folketinget har ud-
talt sig bestemt imod. Jeg maa derfor fra-
raade Vedtagelsen af dette Vædringsforslag
og tilraade, at Forslaget i sin Helhed ved-
tages tilligemed det under Nr. 1 stillede
Vædringsforslag.

Alberti: Det er ganske sikkert, at det
Vædringsforslag, der nu er stillet til § 1,
vil give Loven den Mening, som har været
Forslagsstillerens Hensigt fra først af, men som
man tidligere ikke kunde se af Loven, nemlig
at Medsættelsen af Renten ikke skal gælde for
de Laan, der allerede ere stiftede, men at
den kun skal gælde for fremtidige Laan, og